Maandag 3 Juli 1944

DAGBLAD AMIGOE DI CURAÇAO

61ste Jaargang No. 4247

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld..

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog Redactie-adres Consciëntiesteeg 27, telef. 1858; Postbus 80, Willemstad.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad, N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Spoorlijnen uit Minsk doorgesneden.

Rommels tegenaanvallen liepen dood. Siena door de Fransen bezet.

De Denen blijven staken.

EEN VOORSPELLING VAN GENERAAL SOSNKOWSKI.

Generaal Kazimierz Sosnkowski, de Poolse Opperbevelhebber verklaarde na terugkeer in Engeland van een bezoek aan het slagfront in Normandië:

„Ik geloof niet al te optimistisch te zijn wanneer ik veronderstel, dat de oorlog dit jaar zal eindigen." Voorts zeide de Generaal: „De laatste phase zal de moeilijkste zijn, doch de vijandelijke tegenstand is reeds verpletterd in vele sectoren." (Londen, (AP) 1.7).

PRINS OLAF WORDT OPPERBEVELHEBBER.

De Noorse Regering maakte bekend, dat volgens een Koninklijk Besluit Kroonprins Olaf is benoemd tot Opperbevelhebber van de Noorse strijdkrachten der bevrijding. Generaal Wilhelm Hansteen zal evenwel actief het commando voeren. Hansteen is bevelhebber van alle Noorse land-, zee- en luchtstrijdkrachten. (Londen, (AP) 1.7).

HET RECHT OM POOL TE WORDEN.

De Opperste Sovjet vaardigde een besluit uit waardoor de inwoners van de Westelijke provincies van Wit-Rusland en de Oekraïne het recht verkrijgen om het Poolse burgerschap te aanvaarden indien zij dienen in het Poolse leger in Rusland of „actieve steun bieden aan het leger in de strijd tegen de Duitse bezetters". De Sovjet-burgers van Poolse nationaliteit in andere Russische provincies kregen ook het voorrecht het Poolse burgerschap te zoeken indien zij aan deze vereisten voldoen. De leden van hun families zullen ook hieronder vallen. (Moskou, (AP) 1.7).

COMITE VOOR GODSDIENSTZAKEN.

De Raad van Volkscommissarissen maakte bekend, dat hij een officieel lichaam gevestigd heeft waardoor de vertegenwoordigers van de verschillende godsdiensten kunnen onderhandelen met de Sovjet-regering. De Raad maakte bekend, dat het nieuwe Comité voor Godsdienstzaken zal staan onder leiding van Ivan V. Poliansky. (Moskou, (AP) 1.7).

NORMAN DAVIS OVERLEDEN.

Norman H. Davis, oud-diplomaat en Voorzitter van het Noordamerikaanse Rode Kruis, is in de leeftijd van 66 jaar overleden te Hot Springs.

Onder President Wilson was Davis Assistent Secretaris van de Schatkist. In 1920 was hij Onder-Staatssecretaris. Na de wapenstilstand van Wereldoorlog I was hij lid van de Noordamerikaanse delegatie bij de vredesconferentie te Versailles. Voorts is hij lid geweest van verschillende belangrijke commissies. (Hot Springs, Virginia, (AP) 2.7).

BRITSE AMBASSADEUR UIT ARGENTINIË TERUGGEROEPEN.

De Britse regering heeft haar Ambassadeur in Argentinië, Sir David Kelly, voor consultaties teruggeroepen. De enige uitleg, welke van officiële zijde hiervoor gegeven werd, is dat de regering een volledig rapport wenst over de Argentijnse toestand en dat dit het best zal kunnen door een persoonlijk contact met den Ambassadeur. Aangezien Groot Britannië het régime van Farrell niet erkend heeft ziet men ook geen reden waarom Kelly in Buenos Aires moet blijven wanneer het routine-werk kan worden verricht door zijn assistenten. (Londen, (AP) 1.7).

DICTATOR AF.

President Ubico van Guatemala is afgetreden en er is een Militaire Junta gevormd door enkele Generaals, welke het herstel der constitutionele rechten beloofde, alsmede bijeenroeping van een speciale vergadering van de Nationale Vergadering teneinde een waarnemend President te benoemen. Ubico's cabinet is eveneens afgetreden en de Junta vormt thans een nieuw cabinet. Het aftreden van den dictator kwam na een studentenstaking, welke dreigde zich te zullen uitbreiden tot een algemene passief verzet.

dent Martinez van San Salvador

Op gelijke wijze werd President Martinez van San Salvador onlangs tot aftreden gedwongen. (Guatemala, (AP) 1.7).

HITLER SPRAK BIJ DE BEGRAFENIS VAN DIETL.

Adolf Hitler heeft bij de begrafenis van Generaal Eduard Dietl, den nazie-commandant in Finland, die bij een vliegongeval gedood werd, gezegd: „In dit vijfde jaar van de oorlog zien wij ons dikwijls gesteld voor moeilijke situaties." Hij gaf echter uiting aan de mening, dat het „nationaal fanatisme" voor Duitsland de overwinning zal brengen.

De rede van Hitler, welke door het DNB aan de Duitse pers en radio verstrekt werd, werd gehouden op een niet nader gemelde tijd en plaats. Hitler zwaaide grote lof toe aan Dietl voor de wijze waarop hij de expeditie naar Narvik had geleid. „Ik belastte Dietl met deze expeditie", aldus zeide Hitler, „omdat ik geloofde dat hij een man was die volharden zou tot het einde in wat ogenschijnlijk een hopeloze onderneming was." (Londen, (AP) 1.6).

DE GAULLE BEZOEKT CORSICA.

Op weg van Rome naar Algiers heeft Generaal Charles de Gaulle een bezoek gebracht aan de Franse koloniale troepen, die het eiland Elba bezetten.

Hij werd op buitengewoon enthousiaste wijze ontvangen. Vergezeld van Generaal de Lattré de Tassigny inspecteerde De Gaulle de kampementen en hospitalen en schouwde hij een parade in Bastia. Generaal de Tassigny, die de Franse bevelhebber is voor het gebied, ontving het ereteken van het Legioen van Eer voor de verovering van Elba. (Bastia, Corsica, (AP) 2.7).

MINSK WORDT AFGESNEDEN.

Russel Landstrom seint uit Londen:

200.000 Duitse verdedigers van Minsk worden in een stalen klem gevat nu de bliksemsnelle colonnes van het Rode leger twee der voornaamste spoorlijnen, welke uit deze stad naar Polen leiden, hebben doorgesneden en dit laatste nazie-bastion in Rusland zijn genaderd tot een afstand van 20 kilometer.

Een colonne nam Krasnoe, even over de grens in Polen, waardoor de spoorlijn, welke in Noordwestelijke richting naar Wilno leidt is doorgesneden. Een andere viel ver ten Zuiden daarvan aan en sneed de andere grote spoorlijn, welke uit Minsk loopt naar Brest-Litovsk te Stolpce in Polen door. Stolpce ligt op 72 kilometer ten Zuid-Westen van Minsk.

De Russen namen in deze opmars ook de stad Nieswiez, op slechts 40 kilometer ten Noord-Oosten van het spoorwegknooppunt Baronowicze. Hoog een andere colonne rukte regelrecht op naar de stad en veroverde Sloboda op 20 kilometer ten Noord-Oosten van Minsk. De stad Borisov, een belangrijk spoorwegknooppunt ten Noord-Oosten van Minsk, werd Zaterdag reeds genomen.

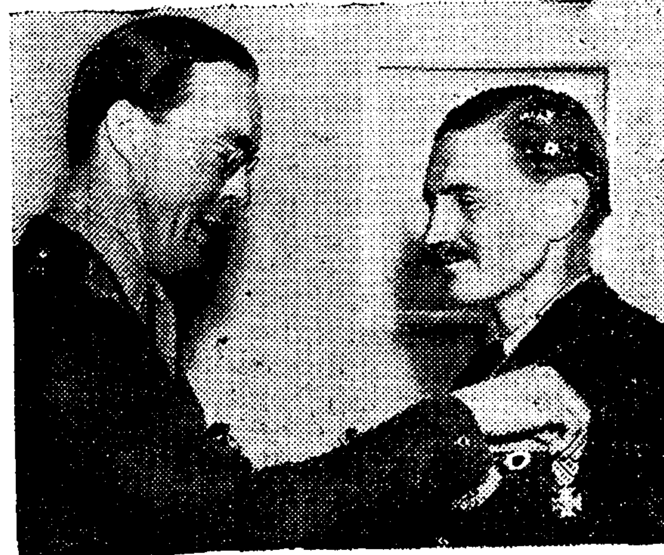
Een Noordelijke arm van het Rode leger kwam tot 55 kilometer binnen het oude Polen en bezette Sharkovshchizna op slechts 80 kilometer van de Letlandse stad Daugavpils en kwam voorts op gelijke afstand van de spoorlijn tusen Daugavpils en Wilno. In al deze grote vorderingen veroverden de Russen bijna duizend steden en dorpen. Er zijn geen goede wegen, welke in geheel Westelijke richting uit Minsk leiden, zodat het er weer naar uitziet, dat de Russische Generaals in positie zijn om belangrijke brokken van de Duitse legers in het Oosten stuk te slaan. (Londen, (AP) 2.7).

JAPANS OFFENSIEF VAN CANTON UIT.

De Japanners hebben het lang verwachte offensief geopend uit het gebied van Canton in Noordelijke richting in een poging om aansluiting te maken met hun strijdkrachten, die Zuidwaarts oprukken langs de Hankow-Canton spoorlijn. Het Chinese Hoofdcommando zeide, dat de Japanners op 28 Juni met een algemene Noordwaartse beweging begonnen en dat er hevige gevechten plaatsvinden. In het omsingelde Henyang op 400 kilombeter ten Noorden ervan wordt ook nog hevig gevochten. Als de twee Japanse strijdkrachten aansluiting maken zullen zij een band om een groot deel van vrij China hebben geworpen en de beheersing krijgen over een verbindingsweg dwars door het land van Peiping in Noord-China uit tot Canton. Eventuele landingsplaatsen voor Noordamerikaanse troepen op de Chinese kust zouden daardoor worden afgesneden. De Japanse strategie is er blijkbaar ook op gericht de reeds gevestigde Noordamerikaanse luchtbases in China te neutraliseren. (Tsjungking, (AP) 1.7).

TWEE VADERLANDERS GEDOOD.

Weer zijn twee Nederlandse vaderlanders, medewerkers van de sluikpers, door de Duitsers ter doodgebracht. Het zijn Hendrik Pieter **Hos**, 37 jaar uit Bloemendaal en Tijs Jan **Jansen**, 37 jaar, landbouwer te Wieuwerd. „Vrij Nederland", het ondergrondse blad, brengt hulde aan de nagedachtenis van beide pioniers van het Nederlandse verzet.

Prins Bernhard decoreert Wing Commander R. N. Bateson met het Nederlandse Vliegerskruis voor zijn leiding bij de geslaagde aanval op de Kleykamp-kunsthandel in Den Haag.

Hull en de Kleine Naties.

Naar aanleiding van het stuk van Ernest K. Lindley in Newsweek, dat in Dagblad Amigoe di Curaçao van jl. Maandag werd overgenomen, schrijft Ds. C.A. Paap in De West een artikel, waarin hij wijst op de fouten, die bladen als Time en Newsweek vaak maken. Dit was nodig. Deze bladen vertellen met een air van alwetendheid vaak grote onjuistheden, die als men toevallig ter plaatse bekend is of van de besproken zaak op de hoogte is, opvallen. Nog dezer dagen schreef Time over de massief gouden troon van den Paus (de troon is van hout), later over het huis van Keats tegenover de Spaanse trap in Rome (het ligt er naast). Zo schrijft Ds. Paap over het stuk van Lindley o.a.:

„Het heeft zijn nut dit stukje eens nader onder de loupe te nemen. Het bevat een aantal aanvechtbare uitspraken en kan moeilijk anders gekenmerkt worden dan met het woord „ongepaste journalistiek".

Het weekblad „Newsweek" heeft zich ook in het verleden herhaaldelijk door onjuistheden gekenmerkt, evenals „Time". Een niet onaardige onjuistheid van het vorig jaar in Newsweek was de mededeling, dat in Amerika millioenen stukken van vijf en twintig gulden (sic!) werden geslagen en dat de Nederlands-Indische regering die in gereedheid zou houden om in omloop te brengen zodra de Oost bevrijd zou worden. Het blad was echter in de war met de kwartjes, die voor Suriname werden aangemunt......

Minder grappig zijn de onjuistheden in genoemd artikel van den Heer Lindley.

Onwaardig is zijn opmerking dat de kleinere landen erin geslaagd zijn de indruk te wekken, dat zij de grote landen een gunst bewijzen door hen toe te staan de bezette gebieden te heroveren. De feiten om deze verdachtmaking te staven laat Lindley wijselijk achterwege, omdat die feiten ontbreken.

Nog bedenkelijker is Lindley's verwijt aan de kleinere landen, dat zij hun overzeese gebieden niet afdoende konden verdedigen tegen den vijand.

Zulk een bewering zou men niet verwachten, en zal men ook niet aanvaarden van een schrijver uit een land, dat de Philippijnen niet verdedigen kon en dat de ramp van Pearl Harbor moest ondergaan, omdat het minder op zijn qui vive was dan onze Oost, dat niet door de gebeurtenissen werd verrast. Ten aanzien van Engeland en China geldt trouwens hetzelfde; zij verloren grote gebieden en zullen die niet terug kunnen winnen zonder medewerking van anderen. Niemand minder dan Veldmaarschalk Wavell verklaarde enige jaren geleden, toen hij het bevel voerde in Afrika, dat Noordamerikaanse hulp en mankracht wel onmisbaar zouden zijn om de oorlog te winnen.

Te minder recht van spreken heeft Lindley, omdat de regering van Nederlands Oost-Indië reeds lang voor het uitbreken van de oorlog zeer grote hoeveelheden wapenen, tanks, vliegtuigen enz., besteld had in de Verenigde Staten; deze onmisbaarheden voor de verdediging van de Oost zijn echter ondanks dringende vertogen niet op tijd geleverd, hoewel daar ook grote Noordamerikaanse belangen mede gemoeid waren.

Lindley's roemen over de onafhankelijkheidsverklaring der Philippijnen door de Verenigde Staten in tegenstelling met wat andere landen deden, is evenzeer aanvechtbaar.

Toen de debatten in het Noordamerikaanse parlement over deze zaak gevoerd werden, was een belangrijk argument, dat de Philippijnen te ver weg lagen om goed te verdedigen, waarom velen het beter oordeelden ze — na een overgangsperiode tot 1946 — onafhankelijk te verklaren; dan zouden de Verenigde Staten daar geen militaire verplichtingen en zorgen meer hebben. Noordamerikaanse koloniën, die dichterbij het moederland gelegen waren, ontvingen toen geen belofte van komende onafhankelijkheid. Dit geschiedde pas veel later, gedurende deze oorlog, en waarlijk niet eerder dan onze regering haar toezegging deed tegenover onze overzeese gebieden.

Ik zal het hierbij laten, al zou er meer te zeggen zijn. Uit deze beschouwing behoeft niemand de gevolgtrekking te maken dat mijnerzijds onvriendelijk gedacht zou worden over de Verenigde Staten. Het tegendeel is het geval. Voor dezen bondgenoot hebben wij om vele redenen sympathie en bewondering. Tegen de soort journalistiek als de Heer Lindley hier bedrijft, behoort echter stelling te worden genomen.

In officieel Noordamerikaanse kringen worden zijn verdachtmaking der kleinere landen voorzover bekend trouwens niet gedeeld.

Het nieuws van vandaag.

Alle spoorlijnen, die uit Minsk leiden, zijn doorgesneden door de Russen. Alzo is een Duitse terugtocht uit de hoofdstad van Wit-Rusland practisch onmogelijk gemaakt, omdat ten Westen ervan de moerassen liggen, waardoor slechts enkele slechte wegen leiden. Naar schatting zitten 200.000 Duitsers opgesloten binnen de Russische omstrengeling en de correspondenten, die met de Sovjet-strijdkrachten oprukken, delen mede, dat een grote wanorde en paniek zich van de nazies heeft meester gemaakt. Sommigen trekken zelfs in verkeerde richting terug en het aantal deserties neemt met de dag toe. Er komen gevallen voor, dat Duitse officieren den eersten den besten Rus smeken om hen gevangen te nemen. Op verschillende plaatsen zijn de Russen de oude grens van Polen overgestoken ten Noord-Westen en ten Zuid-Oosten van Minsk. Een laat bericht dat nog niet bevestigd is, meldt ook de verovering van Polotsk, nabij het punt waar de grenzen van Rusland, Polen en Letland elkaar raken.

In belangrijkheid is de strijd aan het Oostfront nog nummer één, doch men verwacht, dat het niet lang meer zal duren voordat de Geallieerden in Normandië de opmars naar Parijs inzetten. De Noordamerikaanse troepen onder Generaal Bradley hebben het schiereiland reeds geheel gezuiverd van vijandelijke troepen en hedenmorgen zijn zij al begonnen met een aanval in Zuidelijke richting. De Britse troepen in de omgeving van Caen hebben alle 25 tegenaanvallen afgeslagen, welke Rommel met zijn elf divisies gedaan heeft tijdens het weekeinde. Thans zijn de Duitsers blijkbaar uitgeput en vullen zij de openingen in hun gelederen. Het weer is nog altijd slecht en de regen zet het slagveld om in een grote moddерpoel, terwijl de verrichtingen van de luchtmacht tot een minimum beperkt worden.

In Italië is hedenmorgen de stad Siena veroverd door de Franse troepen. Siena is een stad van ongeveer 10.000 inwoners en ligt in de bergen ten Zuiden van Florence. Cecina werd reeds eerder genomen door de Noordamerikanen en de opmars naar het Noorden wordt voortgezet. Gisteren trok de Geallieerde luchtmacht uit Italië naar Hongarije waar vooral olie-raffinaderijen en rangeerterreinen nabij Boedapest werden aangevallen. Volgens het DNB is de aanval heden herhaald door de Geallieerde bommenwerpers.

Generaal Omar Nelson Bradley.

door CHARLES CHRISTIAN WERTENBAKER.

Niemand die de lente van 1944 in Engeland heeft meegemaakt zal gemakkelijk de spanning vergeten die er toen heerste. Heel de lente lang was de spanning aan het groeien, tot dat het medio Mei wel leek of er iets zou losbarsten.

Iedereen wist dat de slag om Europa spoedig zou moeten beginnen. Weken lang reeds duurden de Britse en Noordamerikaanse vlootoefeningen. Een gestadige stroom van soldaten en oorlogsmateriaal bleef toevloeien. Weken lang reeds hadden radio en pers een zenuw-oorlog gevoerd die volgens velen wel evengoed tot Engeland zelf als tot Duitsland gericht was. Het leger trappelde van ongeduld, het volk werd ongedurig. Later werd heel Engeland een vesting, die alleen voor enkelen toegankelijk was en ook slechts door die enkelen verlaten kon worden.

Oorlogscorrespondenten verdwenen plotseling van het toneel, burgers werden 's nachts aangehouden en moesten hun identiteitskaarten vertonen. Het weer in Het Kanaal werd het voornaamste nieuws. De „Daily Express" gaf een kleurrijke kaart uit met de schijngestalten van de maan, en tabellen van eb en vloed. Een ander blad had een zeer toepasselijke spotprent die een eenzaam mannetje voorstelde temidden van een fluisterende menigte, met als onderschrift: „De man die de dag van de invasie niet wist".

De Koning had de „home fleet" geschouwd. De spanning groeide en groeide, de opwinding werd steeds groter...

En temidden van dit alles, ging even onverstoord weilicht als de man op de spotprent, de bevelhebber van de grondstrijdkrachten van de Verenigde Staten voor de grote inval in Europa.

Hij sprak steeds met de grootste kalmte. Onnodige gesprekken vermeed hij.

Ook lichamelijk was hij de kalmste man van de wereld. Alleen de fonkelende ogen achter de licht gekleurde brilleglazen wezen erop dat zijn aandacht nooit verslapte. Deze ogen, waaruit intelligentie, moed en vastberadenheid spraken, deden iedereen die hem niet kende begrijpen, waarom juist deze man uitgekozen was geworden om de Noordamerikaanse strijdkrachten op het slagveld te leiden.

Niemand weet nog of Omar Bradley een groot generaal is, maar zijn militaire loopbaan is tot nu toe vlekkeloos en hij heeft bovendien een eigenschap, die niet goed omschreven kan worden, omdat zij samengesteld is uit zoveel andere eigenschappen, zoals bekwaamheid, eenvoud, uitmuntendheid.

Hij wordt generaal.

In zijn groot kantoor in Londen, heeft hij wellicht gedurende de dagen die hij er zat tijd kunnen vinden om over zijn loopbaan en zijn kansen na te denken.

Zelfs in een leger waar bevordering gemakkelijk gaat, was de bevordering van Bradley toch opmerkelijk.

Maar voor degenen die zijn prachtige arbeid in Tunis gezien hadden, was zij begrijpelijk. Na de val van Tunis had generaal George Marshall hem de volgende boodschap gezonden: „Al ons vertrouwen in u is ten volle gerechtvaardigd geworden".

En dit vertrouwen had Bradley zich 28 jaar lang waardig gemaakt.

Zijn staat van dienst.

Hij gradueerde aan de Militaire Academie van Westpoint in 1915 (tegelijk met Dwight David Eisenhower, Joseph T. McNarney en 30 andere generaals).

Gedurende de eerste wereldoorlog was hij gelegerd bij de Mexicaanse grens, daarna heeft hij het grootste gedeelte van zijn loopbaan in het Westen doorgebracht. Gedurende de twee decenniën die volgden was het Noordamerikaanse leger de plaats waar de mensen naar hartelust konden luieren, maar Bradley bereidde zich er voor om eens een bevelhebber te zijn van legers. Hij was ook een van de mensen, die toen voorspelde dat binnen 20 jaar een nieuwe oorlog de wereld zou teisteren.

Zijn halfbroer, Charles Maddox herinnert zich nog, hoe hij dit aan zijn moeder verklaarde.

Hij heeft die twintig jaar benut om zich te bekwamen op elk gebied van de oorlogsvoering.

Van 1920 tot '24 gaf hij wiskundeles te West Point. De volgende drie jaren actieve dienst op de Hawai ellanden stelden hem in staat om zich in het veld te oefenen. Daarna weer een jaar lang leraar aan de Hogere krijgsschool te Fort Leavenworth. Van 1929 tot 1933 leerde hij aan anderen de wapenhandel op de Infanterie School te Fort Benning, en bekwaamde zich er tegelijkertijd in. Hierna keerde hij weer als instructeur naar West Point terug. Toen hij West Point in 1938 verliet had hij als cadet en als lid van de faculteit 12 klassen zien gradueren.

In 1941 werd hij door generaal Marshall uitgekozen als een van de toekomstige leiders van de oorlog. Hij werd overgeplaatst naar Fort Benning in de hoedanigheid van commandant. Deze benoeming bracht de tijdelijke rang van brigadier-generaal met zich mede en daardoor werd Bradley de eerste man van zijn klas die een generaal-ster kreeg.

Toen de zaken niet erg vlot verliepen in Tunis, werd hij in 1941 door generaal Marshall daar naar toe gezonden. Bradley kwam in Noord-Afrika aan; hij was nog nooit in het veld beproefd geworden. Op de hem eigen, scherpzinnige wijze begon hij te onderzoeken wat er met het Noordamerikaanse leger aan de hand was. Hij was de rechterhand van generaal Eisenhower en aan gevaar voor zichzelf dacht hij helemaal niet. Hij verkende eens in een „jeep" het gevechtsterrein in Midden Tunis ofschoon hij wist dat dit terrein gedeeltelijk ondermijnd moest zijn. Spoedig wist hij waar de schoen wrong en „Brad" — zoals zijn vrienden hem noemen — zette zich aan het werk. Zijn arbeid kan als voorbeeld dienen voor toekomstige bevelhebbers. In vier dingen muntte hij uit, en dat zijn: strategie, tactiek, moreel en leiderschap.

Ook bij de verovering van Sicilië heeft hij het 2de corps van het zevende leger onder leiding van generaal Bradley schitterend werk geleverd. Bij de landing had hij voorspeld dat de verovering van Sicilië ongeveer veertig dagen zou nemen, en zij nam er 38.

Hierna heeft Bradley voornamelijk gewerkt aan de voorbereidingen voor de grote inval in

GENERAAL OMAR NELSON BRADLEY.

West-Europa, tezamen met zijn vriend generaal Montgomery en andere leiders.

De stroom van soldaten bleef toevloeien en het oorlogsmateriaal stapelde zich op. Zo dikwijls als zijn werkzaamheden dit toelieten, ging hij zijn bevelhebbers spreken en hen helpen met het oefenprogram. Hoe meer de grote dag naderde, hoe meer het grote plan rijpte, hoe meer ook de inspectiereizen van Bradley toenamen.

In April en Mei had hij alle troepen die onder zijn bevel zouden staan geinspecteerd, sommige zelfs meer dan eens, en had hij zijn mannen toegesproken. Zijn toespraken eindigden steeds met de woorden, die zewel een belofte als een vaarwel inhielden: „Wij zullen elkaar terugzien, op de kusten".

Een man van karakter.

Als na deze vuurproef, Omar Bradley een groot generaal zal blijken te zijn behoeft dit ons niet te bevreemden. Want hij heeft alle eigenschappen van een groot man. Een van de voornaamste is wel dat hij een kenner is van mensen, van hun problemen en van zichzelf. Hij was een jongen van het platteland en hij heeft ook de eenvoud van den plattelandsbewoner behouden. Omar Nelson werd in 1893 geboren op Lincolnsdag. Zijn vader stierf toen hij 13 jaar oud was. Nadat zijn moeder hertrouwd was ging hij naar West Point. In 1916, een jaar na zijn graduatie, trouwde hij met Mary Quayle. Hij houdt veel van jonge mensen. In de strijd toont hij steeds grote koelbloedigheid en vastberadenheid. Hij houdt niet van feesten en is enigszins schuw in gezelschap van vrouwen.

Bradley is nu een taak aan het uitvoeren, waaraan hij zijn leven lang geoefend en gewerkt heeft. Slaagt hij, dan zal hij een groot generaal genoemd worden, faalt hij, dan zal hij vergeten worden. Daar hij geen „theatrale" eigenschappen bezit als een Patton of Montgomery, zal zijn plaats in de geschiedenis geheel afhangen van zijn praestaties. Maar als hij een groot generaal blijkt te zijn zullen de goedheid en de eenvoud die hem nu een goeden man maken hem dan een zeer groot man maken.

„Ik moet op D-Dag in het heetst van het gevecht zijn, het is toch niet meer dan billijk dat ik de gevaren ook meemaak die ik anderen laat meemaken", heeft hij eens gezegd. („Life")

Curaçao.

PRESIDENT MEDINA ONTVANGT ONDERSCHEIDING.

Zaterdag heeft Zijne Excellentie Isaias Medina Angarita van Venezuela het Groot-Kruis van de Nederlandse Leeuw ontvangen uit handen van den Nederlandsen gezant, Dr. Methöfer in de Nederlandse legatie. De plechtigheid had plaats in aanwezigheid van verschillende Ministers, de leden van het diplomatieke corps en hoge burgerlijke en militaire autoriteiten.

De President van Venezuela verklaarde tijdens de plechtigheid waarbij hem Zaterdag in de Nederlandse Legatie het Groot Kruis in de Orde van de Nederlandse Leeuw werd toegekend, dat Venezuela steeds aan de zijde van Nederland zal staan in de strijd voor rechtvaardigheid en vrijheid. De Heer Methöfer, Nederlands Gezant te Caracas verklaarde: „Ik ben er zeker van, dat, wanneer het Nederlandse volk zijn vrijheid zal hebben herwonnen en zich weer kan wijden aan het vreedzame werk der beschaving, de edelmoedige houding, die Venezuela heeft aangenomen in de donkere uren, die wij doormaakten, zich afspiegelen in de betrekkingen tussen onze beide landen" (Aneta).

DE ZUSTERFEESTEN.

Zowel in het Pensionaat Welgelegen als in het St. Elisabethsgasthuis zijn gedurende het afgelopen weekeinde enkele zusterfeesten gevierd. In het Pensionaat Welgelegen vierde Zuster Desideria haar gouden professiefeest, dat reeds des morgens vroeg door Mgr. Verriet, die momenteel aldaar logeert, werd ingezet. Later in de ochtend brachten velen de Zuster een bezoek, zo o.a. Frater Licinius, zelf een veteraan, die zich nog herinnerde hoe hij een ettelijke tientallen jaren geleden, lang voor de Boerenoorlog zelfs, gelijktijdig met Zuster Desideria naar hier gekomen was. In de intieme kloosterfeer werd het gouden jubileum verder gevierd.

In het St. Elisabethsgasthuis vierden Moeder Perpetua en de Zusters Ancilla, Damasia en Lucretia haar zilveren jubileum, dat Zondagmorgen begonnen werd met een gezongen H. Mis, waarbij Pater Rector een toespraak heeft gehouden tot de jubilerende Zusters. Later in de ochtend werd een zeer drukke ontvangst gehouden en verder werd ook dit feest binnen de kloostermuren gevierd.

VIERING VENEZOLAANSE ONAFHANKELIJKHEIDSDAG.

Op 5 Juli zal de Venezolaanse onafhankelijkheidsdag te Willemstad gevierd worden met het volgende programma:

8 uur Mis in de r.k. kerk te Groot-Kwartier; 10 uur kranslegging op het Bolvarplein door den Consul-generaal, die hier ook kransen zal vleien aan de voeten van de gedenktekenen van Hare Majesteit de Koningin op het Wilhelminaplein en van Luis Brion; 12 uur ontvangst in de Venezolaanse club te Suffisant; 17 uur sportwedstrijden met cocktail in de Curaçaose Sportclub.

BEVORDERD.

De tweede luitenants Ivan Lansberg (adjudant des Gouverneurs), Paul Septer en Beaujon zijn bevorderd tot eerste luitenants.

NEUMANS FEEST.

Zaterdag, 1 Juli kwam het bestuur van de N.V. De Curaçaose Hypotheekbank in een buitengewone vergadering bijeen, welke ook door enige oud-bestuursleden en twee dames, naast bloedverwanten van den Administrateur der Bank, den Heer C. P. Neuman, werd bijgewoond. Die dag was het veertig jaar, dat de Heer Neuman als boekhouder-secretaris der Bank in dienst was getreden. Nadat de erewijn was rondgediend, schetste de Voorzitter, de Heer R. R. Muskus, in welgekozen bewoordingen de verdiensten van den Heer Neuman, en liet daarbij uitkomen, dat hij steeds met ijver en toewijding en stipte plichtsbetrachting zijn werkzaamheden, aanvankelijk als boekhouder-secretaris, en later als administrateur vervuld heeft.

Namens de instelling bracht de Voorzitter hem namens de Bank dank voor de wijze, waarop hij haar belangen heeft behartigd en de hoop uitsprekende, dat hij nog vele jaren zijn krachten aan de Bank zou kunnen wijden, bood de Voorzitter hem namen de Bank een passend aandenken aan.

Vervolgens werd het woord gevoerd door den Heer H. J. T. Boomgaart, oud-voorzitter der Bank en de Heren Dr. W. P. Maal en Dr. W. Ch. de la Try Ellis, die naar voren brachten de bereidwilligheid, waarmede de Heer Neuman met zijn rijke kennis en ervaring de bestuursleden steeds ter zijde gestaan heeft.

In een korte toespraak dankte de Heer Neuman voor de blijken van belangstelling op deze dag ondervonden en bracht, zichtbaar ontroerd, in herinnering, dat hij, de derde administrateur der Bank, thans de plaats inneemt van wijlen zijn vader, die bij de oprichting der Hypotheekbank tot administrateur werd benoemd.

Nadat de officiële plechtigheden afgelopen waren, bleven de aanwezigen nog enige tijd in gezellige kout bijeen.

ALWEER MENSEN OP STRAAT.

Zaterdag zijn alweer twee gezinnen door den huisbaas op straat gezet. Weer twee gezinnen meer zijn dakloos geworden. Het ene huis ligt aan de Rodeweg 204, het andere meer naar achteren in Domi. Het was een triest gezicht Zaterdag de meubels en het gehele huisraad op straat te zien staan en te weten, dat de mensen de huur wel betaalden. Enkele maanden geleden werd hun aangezegd het huis te verlaten.

Een ander onderkomen te zoeken is echter gemakkelijker gezegd dan gedaan. Curaçaose Nederlanders hebben vaak nog familie waar zij tijdelijk een onderkomen kunnen vinden; Europese Nederlanders meestal niet. En hotels zijn schrikbarend duur en voor wat men betaalt zonder gerieven. Op het ogenblik wordt al een toneel bewoond door een gezin; elders werd een bewoond totel kort geleden ontruimd. Garages dienen tot huis voor Europese gezinnen; de minder bedeelde landskinderen weten helemaal niet meer waar zij dak kunnen vinden. Wij vragen ons af, of de overheid niet een maatregel zou kunnen treffen, dat er hier iets aan wierd gedaan.

S.U.B.T. — R.C.A. 3 — 2.

In een wedstrijd, die op een iets meer dan middelmatig peil stond heeft de Curaçaose voetbalvereniging S.U.B.T. Zaterdag een verdiende 3 — 2 overwinning behaald op de bezoekende Arubaanse vereniging R.C.A.

De Arubanen gaven desniettemin flink kamp en wisten zelfs tweemaal voorsprong te behalen. In de laatste minuut van de wedstrijd zagen zij echter de zege naar de Curaçaoënaars gaan toen Bernabela onhoudbaar uit een gunstige positie doelde.

In de eerste helft van de wedstrijd wist geen van beide partijen een doelpunt te maken, hoewel beide wel de kans hiertoe hadden. De voorhoeden schoten meestal te kort, terwijl de achterhoeden en doelverdedigers juist in goede vorm waren.

Tien minuten na de rust was het, dat Kelkboom prachtig scoorde met een schot in de rechterbovenhoek. Grovell deed een energieke poging doch kon het leer niet bereiken. Drie minuten later maakte S.U.B.T. gelijk door een schot van Heiliger, die in deze wedstrijd weer toonde de beste rechtsbuiten van Curaçao te zijn.

Vijfentwintig minuten na de rust wist Ch. Quant de Curaçaose verdediging te verschalken, doch zijn schot kaatste tegen de bovenlat terug. Linksbuiten Tromp aarzelde evenwel geen ogenblik om Grovell het nakijken te geven.

Voor S.U.B.T. was het weer Heiliger die de gelijkmaker plaatste.

In het laatste deel van de wedstrijd stelde S.U.B.T. vele pogingen in het werk om de overwinning te forceren. Confesor ging zelfs de voorhoede versterken en het is dank zij het schitterende spel van de Arubaanse backs en doelverdediger Reyes, dat het winnende punt voor de Curaçaoenaars niet eerder kwam.

Scheidsrechter Zonruiter leidde de wedstrijd op eerlijke en strenge wijze

„JONG HOLLAND — R.C.A. 2 — 0.

Curaçao's voetbalkampioen Jong Holland heeft Zondag de bezoekende Arubaanse vereniging R.C.A. met 2 — 0 verslagen in een enthousiast gespeelde wedstrijd. De Arubanen toonden duidelijke sporen van vermoeienis als gevolg van de zware wedstrijd, die zij de vorige dag tegen S.U.B.T. moesten spelen en hiervan trok Jong Holland maar al te goed voordeel.

Meestal waren de Curaçaoënaars in de aanval, vooral toen zij in de eerste helft met de wind mee speelden. De twee doelpunten werden eerlijk verdeeld over de eerste en de tweede helft. Boyé nam het eerste voor zijn rekening nadat een goed genomen handsbal voor het R.C.A.-doel belandde.

Het tweede doelpunt kwam ongeveer midden in de tweede helft van de wedstrijd toen Pardo alle tegenstand van de Arubaanse verdediging op behendige wijze overwkam en onder den valenden Reyes door de bal in het net schoot. Een prachtbal!

Als van een der Arubaanse spelers speciaal melding moet worden gemaakt dan is het Jossy Quant, die de Curaçaose voorhoede werkelijk hoofdbrekens bezorgde. De meeste voorzetten werden door Quant met het hoofd onderschept. Een goede opsteling was vooral het geheim van zijn defensief succes.

Een strafschop op het doel van Jong Holland werd door Kelkboom naast geschoten. In de hitte van het spel wist Kelkboom den Curaçaosen doelman meer moeite te bezorgen met enkele vinnige schoten, doch Hattot was steeds op zijn qui vive.

Een pluimpje verdient nog de kleine nieuwe linksbuiten van Jong Holland die in het bizonder de sympathie van het publiek had. In enkele jaren onder goede leiding kan er een uitmuntende speler uit groeien.

Scheidsrechter Rosario was soms niet zeker van zijn zaak, maar over het algemeen bevredigend.

CURAÇAO TRADING GEEFT TWEE MOBIELE CANTINES.

Uit Paramaribo wordt gemeld, dat door de employees van de Curaçao Trading Company twee mobiele cantines geschonken werd; de eerste werd aan het Leger des Heils gegeven op Curaçao. De tweede is bekostigd uit bijdragen van employees in Curaçao, Suriname en Zuidamerikaanse landen. Beide cantines zijn voor Nederland bestemd, maar zullen later wellicht naar Nederlands Indië gaan (Aneta).

K.S.C.

Honkbal: Deportivo Curaçao — Entrenous 10—5.

VORMEN OP JUICIO.

Gistermiddag heeft Zijne Hoogwaardige Excellentie Mgr. Petrus I. Verriet O.P. het H. Vormsel toegediend in de parochie van Juicio.

ZEEWIJDING BOCA SAN MICHIEL.

Hedenmiddag zal door den Pastoor van Jan Doret de plechtige zeewijding worden verricht te Boca San Michiel.

TELEGRAMMEN-WISSELING.

Ter gelegenheid van de verjaardag van Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard zond Zijne Excellentie de Gouverneur telegrammen met gelukwensen aan Hare Majesteit Koningin Wilhelmina en aan Hare Koninklijke Hoogheden Prinses Juliana en Prins Bernhard mede namens de bevolking van het Staatsdeel Curaçao. Buitendien zond de Landvoogd van Bonaire, waar hij zich ter gelegenheid van de opening der Brion Kazerne bevond telegrammen aan Hare Koninklijke Hoogheden Prinses Juliana en Prins Bernhard op verzoek van de bevolking aldaar.

300 MENSEN SMULDEN NASSI GORENG.

Onder de bomen van Rooi Catootje is dan gisteren de nassigoreng partij gehouden ten bate van het Prinses Margrietfonds, stichting voor oorlogsslachtoffers van Nederlandse handelsvloot en hun nagelaten betrekkingen.

Reeds om half twaalf begonnen de gasten binnen te komen. Hoog en laag vond hier elkander. Gezellige zitjes waren overal in de hof aangericht. De heerlijke geur van de saté verspreidde zich al over de aanwezigen, wier eetlust nog opgewekt werd door de zeven vriendelijke dames, die aan de tapkast elkeen van begeerlijkheden voorzag. Er was een buitengewoon gezellige stemming. Naar schatting zijn er ongeveer 300 mensen geweest en het feest duurde voort tot 16 uur in de namiddag.

Een zilveren roomstel werd bij opbod verkocht en bracht niet minder dan 538 gld. op.

„PATRIA".

Belangrijker dan een opening van de Staten, belangrijker dan een departementsplitsing is het volgende feit: De eerste bundel oorspronkelijke gedichten in de historische spreektaal van Curaçao is verschenen. Hij heet „Patria" en is van de hand van Pierre A. Lauffer.

Met twee bundels verzen hadden wij tot nu toe op Curaçao te maken: met de gebundelde verzen van A. Wolfschoon in het Spaans geschreven en met de gebundelde verzen van J. P. Corsen, na zijn dood uitgegeven. De laatste bundel bevatte naast verzen in het Castiliaans twee verzen (zeer goede en zeer populaire) in het Papiament.

Hoen men ook gisse over de toekomst van het Papiament en of men er al of niet voorstander van is om het Nederlands met kunst- en vliegwerk in te voeren of om het Papiament met kunst- en vliegwerk te beschermen, een ieder zal zich verheugen over dit teken van toenemend geestesleven.

L. T.

NEDERLANDSE ANTILLEN LAWN TENNIS BOND.

De tot dusverre gespeelde tenniswedstrijden voor de N.A.L.T. B. Kampioenschappen, leverden de volgende resultaten op:

Heren Enkelspel.

1e Ronde: I. A. Regales sl. Max de Castro 6—3, 8—6, 6—0; H. Rudolph sl. T. S. Elliot 6—2, 6—4, 6—1; Ch. de Jongh sl. C. W. Euwe 2—6, 6—0, 3—6, 8—6, 6—2; G. de Rooy sl. H. Schotborgh 6—0, 4—6, 6—0, 5—7, 8—6; M. Martinez sl. K. Laurens 6—4, 6—4, 6—3.

2e Ronde: N. M. Chumaceiro sl. Vic Naar 6—2, 6—1, 6—3; A. Jesurun sl. A. Pieters z bij default.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN:

Maandag, 3 Juli 1944.

Telegram Afdeling: 7.30 — 23 uur tel. 307; na 23 uur tel. 462.

Shipping & Supplies: 7.30 — 16 uur tel. 458 en 551; na 16 uur tel. 304.

Scheepvaart Afdeling: Tuinebreyer, tel. 299.

Dok Afdeling: v.d. Veen, tel. 431.

Het gaat om Caen.

door

Wes Callagher.

Na alle vijandelijk verzet op de Kaap de la Hague gebroken te hebben deden de troepen van het Noordamerikaanse 1e leger plaatselijke aanvallen waarbij zij „afstootpunten" namen ten Zuiden van Saint Lo Dourville en ten Westen van Caumont, terwijl de Britse artillerie Rommels vijfentwintigste tankaanval afsloeg bij het bruggehoofd over de Odon.

Het slechtste vliegweer in veertig jaren in Juni en Juli hield intussen aan, zodat de Geallieerde luchtmacht slechts 400 enkelvluchten boven het gevechtsgebied kon uitvoeren maar niettemin werden 22 Duitse vliegtuigen neergeschoten tegen verlies van 3 Geallieerde. De plaatselijke Duitse aanvallen namen in hevigheid af en naar alle waarschijnlijkheid hergroepeert Rommel zijn zeven pantser- en vier infanterie-divisies voor een tegenaanval op grote schaal.

Generaal Bradley's 1e leger is voor het eerst actief in de Zuidelijke sector sedert de aanval op Cherbourg. De Duitse wiggen in de Noordamerikaanse linies nabij Saint Lo Dourville werden opgeruimd en de Noordamerikanen vorderden over een korte afstand in de richting van La Haye du Puits en namen enig hooggelegen terrein dat door het Hoofdkwartier beschreven werd als waarschijnlijk „goede afstootpunten". Ten Westen van Caumont deed Bradley een gelijksoortige plaatselijke aanval met hetzelfde doel voor ogen. Op het schiereiland van Cherbourg is het 1e leger bezig zich te reorganiseren voor een „offensieve actie" na den vijand op de Kaap de la Hague te hebben opgeruimd met gevangenneming van Kolonel Keil en Staf alsook 2000 tot 3000 Duitse soldaten. Het totale aantal gevangenen sedert de invasie bedraagt thans meer dan 40.000.

Met zijn overwicht aan artillerie heeft Montgomery elke poging van Rommel verijdeld om door te breken in het bruggehoofd over de Odon. Zondagmorgen deden de Duitsers een krachtige tegenaanval in patrouille-sterkte tegen de hoek van het strandhoofd, doch deze werd opgebroken door het gordijnvuur der zware kanonnen voordat zij de stellingen van het Geallieerde voetvolk bereikten.

Britse patrouilles, die de wig uitbreidden op 3 kilometer ten Zuiden van Tassel vonden Bretteville onbezet door de Duitsers, hoewel danig bezaaid met mijnen en vallen. Aan de rest van het front vonden er ook weinig anders dan patrouille-verrichtingen en artillerie-duels plaats. De voortdurende regenval is de ergste vijand geweest voor de Geallieerden. De wolken hingen vlak boven de boomtoppen in vele gebieden aan het front en slechts enkele gevechtsvliegtuigen en gevechtsbommenwerpers konden opereren. De Duitsers, die onder gelijksoortige omstandigheden vechten, stieten op superieure Geallieerde strijdkrachten en leden naar verhouding hevige verliezen in de lucht. Zij verloren overdag 21 vliegtuigen uit een totaal van iets meer dan 100 die boven het gevechtsgebied verschenen. Noordamerikaanse zware bommenwerpers onderwierpen de installaties in het gebied van het Pas de Calais aan een nieuwe bestoking. Men moest hier ook met behulp van speciale instrumenten door de wolken heen bombarderen. (Geallieerd Hoofdkwartier, (AP) 3.7).

O CANADA

Canadees volkslied.

O Canada! Ons woon- en geboorteland,
Dat ware vaderlandsliefde in al uw zonen wekt.
Met gloeiende harten zien wij u rijzen,
Het ware Noorden, sterk en vrij;
En staan op wacht, O Canada,
Altijd op wacht voor u.
O Canada! O Canada!
O Canada! Staan wij op wacht voor u (bis).

O Canada! Waar pijn- en ahornbomen groeien, [1])
Grote prairiën zich uitstrekken en wijdse stromen vloeien.
Hoe dierbaar is ons uw groot domein,
Van de Oostelijke tot de Westelijke zee,
Gij land van hoop voor allen die werken,
Gij ware Noorden, sterk en vrij!
O Canada! enz.

O Canada! Mogen onder uw held're luchten
Stoere zonen en lieve dochters opstaan;
Om u steevast te houden, alle jaren door
Van de Oostelijke tot de Westelijke zee,
Ons Vaderland, ons Moederland!
Ons ware Noorden sterk en vrij!
O Canada! enz.

1) Het ahornblad wordt beschouwd als het zinnebeeld van Canada.

Op 1 Juli was het Canada's nationale feestdag. Ter gelegenheid daarvan publiceren wij thans het volkslied van Canada, gelijk vertaald uit het Engels. Er is ook een Franse versie met enigszins andere woorden, die echter op hetzelfde neerkomen. In het koloniale tijdperk werd Canada bestuurd door Groot-Britannië en het volkslied was toen natuurlijk het „God save the King". Thans is Canada een volledig autonome natie met eigen regering binnen het Britse Gemenebest. Officieel werd echter nooit een verandering gemaakt met betrekking tot het volkslied. En de toestand is thans zo, dat beide gebruikt worden.

„O Canada" werd gecomponeerd door Calixa Lavallée (1842—1891) van Vercheres (Québec). Lavallée was reeds kerkorganist op elfjarige leeftijd. Later ging hij op tournée door de Verenigde Staten en Brazilië. Hij vocht in de Noordamerikaanse burgeroorlog. Bij terugkeer in Montreal vestigde hij zich als muziekleraar.

Toen hij opnieuw naar de Verenigde Staten ging, werd hij directeur van het „Grand Opera House" in New York in 1874. Dit operagebouw was de voorganger van het „Metropolitan Opera House". Wederom keerde Lavallée naar Canada terug en door de Franse Canadese Vaderlandse Verenigingen werd hij gevraagd een volkslied te componeren. „O Canada" werd geschreven in 1880. Wijlen Sir Adolphe Basil Routhier, een rechter van het Gerechtshof van Québec, schreef de Franse woorden en later schreef wijlen Robert Stanley Weir de Engelse text.

Het lied werd voor het eerst in het openbaar gezongen op 24 Juni 1880 te Québec.

Staten Curaçao.

Vergadering op WOENSDAG, den 5den JULI 1944, des avonds te 8 uur.

TE BEHANDELEN ONDERWERPEN:

Ingekomen stukken.

De Wnd. Griffier,
VAN WEEL.

BUITENLAND.

DE STAKING IN KOPENHAGEN.

De Vrije Deense Persdienst deelde mede, dat de algemene staking hedenmorgenvoortduurde in Kopenhagen, niettegenstaande de oproep van de Deense radio aan de arbeiders om terug te keren naar het werk, de opheffing van de staat van beleg door de Duitsers en de hervatting der publieke diensten. De berichten werden door het nieuwsagentschap verkregen via ondergrondse kanalen. Men zeide, dat de Duitsers Zondagavond een inval deden in het studentenhuis nabij de Universiteit en verschillende studenten arresteerden.

De Deense Vrijheidsraad zou aandringen op een voortzetting van de staking tot het Deense nazie-gezinde Schalburg-corps uit het land verwijderd is. (Stockholm, (AP) 3.7).

ALAND EILANDEN DOOR DUITSERS BEZET?

Berichten zonder officiële bevestiging, welke de ronde doen in Stockholm, zeggen dat Duitse troepen begonnen zijn met de bezetting der Finse Aland eilanden in de Golf van Bothnië tussen Finland en Zweden. (Stockholm, (AP) 2.7).

BOMBARDEMENTEN OP HET EILAND NOEMFOOR.

Het eiland Noemfoor, dat drie Japanse vliegvelden heeft, werd hevige beschoten door Geallieerde Pt-boten en hevig gebombardeerd tijdens het weekeinde. De aanvallen hadden veel weg van die, welke voorafgingen aan de Geallieerde landingen op het eiland Biak in de Schouten-groep op 27 Mei, doch er is geen enkel teken uit het Hoofdkwartier omtrent een nieuwe landing.

Op Zaterdag werd Noemfoor gebombardeerd door ongeveer 150 Geallieerde vliegtuigen, die 230 ton bommen wierpen. Dit was een der grootste luchtaanvallen sedert weken in dit krijgsgebied. (Geallieerd Hoofdkwartier in Nieuw Guinea, (AP) 3.7).

GEALLIEERDE VORDERING IN ITALIË.

Het Geallieerde communiqué uit Rome deelt mede, dat Franse troepen de stad Siena bezet hebben. De bezetting vond hedenmorgen vroeg plaats. Voorts werd door het communiqué gemeld, dat het achtste leger belangrijke vorderingen maakte ten Westen en Oosten van het Meer Trasimeno. Langs de Adriatische kust werden ook meer plaatsen genomen en langs de Centrale kust kwam het vijfde leger verder vooruit na de verovering van Cecina. Osipeno werd o.a. genomen. In Cecina vonden de hevigste straatgevechten plaats sedert de val van Rome. De vijand leed hierbij grote verliezen, doch de Geallieerden verloren ook en aantal pantservoertuigen. De gevangen genomen Duitsers verklaarden, dat zij bevel hadden Cecina ten koste van alles te verdedigen en er zijn tekenen, dat de Duitsers van plan waren de rivier de Cecina te maken tot een soort verdedigingslinie.

De Geallieerde luchtmacht voerde ongeveer 2500 enkelvluchten uit. Aanvallen werden gedaan op olie-raffinaderijen, rangeerterreinen en fabrieken nabij Boedapest. Ook werden andere doelen in Hongarije en Joegoslavië aangevallen. (Rome, (AP) 3.7).

De Heer en Mevrouw

A. M. ARENDS.-CROES

Geven hierbij kennis van de geboorte van hun zoon

Stanley Irving Philomene

San Pedro Hospitaal

Aruba Juni 20, 1944.

BONAIRE.

OPENING HOSPITAAL.

Naar aanleiding van het verslag omtrent de opening van het St. Franciscushospitaal te Kralendijk, dat bevriende zijde ons had verstrekt, schrijft een dankbaar oud-patiënt ons nog een brief, waarin verschillende belangrijke aanvullingen voorkomen, die wij gaarne ook nog vermelden.

Gedurende de plechtigheid heeft Pastoor Bertrandus Kranwinkel O.P. nog een prachtige preek gehouden, waarin hij vooral liet uitkomen het schitterende werk, dat de Zusters van Roosendaal hier geheel belangeloos en met vreugde doen. Ook bracht de Pastoor in zijn preek namens de zusters zijn innige dank aan het gouvernement. Vanzelfsprekend was in de als ontvangstzaal ingerichte mannenzaal ook het Bonairiaanse comité bijna geheel vertegenwoordigd.

Dr. Emanuels trok in zijn toespraak een vergelijking tussen hospitaal en kazerne. Na deze oorlog, zo zeide de dokter, zal de kazerne gebruikt worden als cine of balzaal. Het hospitaal zal dan nog aan zieken troost en leniging brengen en de zusters zullen blijven doorstrijden en dooroffferen om die troost en leniging te kunnen blijven geven. Wel zeide de dokter, dat er bij deze opening van gouvernementswege geen belangstelling was.

Ook schrijft men ons nog, dat op 1 en 2 Juli door het Bonairiaanse comité, waarvan Mevrouw Krugers voorzitster is en Mevrouw Booi penningmeesteresse, een fancy fair gehouden zou worden, waarvan wij hopen, dat dezelfde schrijver ons nog welwillend een verslag zal toezenden. De brief eindigt met „het nieuwe hospitaal is reeds behoorlijk aangekleed, vooral de kinderafdeling maakt een zeer prettige indruk. Inderdaad, wij, Bonairianen, kunnen trots zijn op dit prachtige, modern ingerichte hospitaal en Architect Morel heeft eer van zijn werk."

ONS KONINKRIJK

VOEDING DER KINDEREN IN DE BEZETTE LANDEN.

De Ambassadeurs van Noorwegen en België, een afgevaardigde van het Franse Nationale Bevrijdingscomité en Mr. C. baron van Boetzelaer, buitengewoon gevolmachtigd minister hebben aan staatssecretaris Hull een memorandum overhandigd betreffende de voeding van kinderen tussen 5 en 15 jaar in de bezette landen. Een plan voor zending van vitamine-preparaten, geconserveerde melk, meel enz. is aan Londen en Washington terzelfdertijd voorgelegd. De voedingsmiddelen zouden onder toezicht van een neutrale commissie worden uitgedeeld in de bezette landen; de commissie van toezicht zou uit Zwitsers en Zweden bestaan en men zou op dezelfde wijze te werk gaan als in Hellas (Aneta).

VADERLANDERS VALLEN AAN.

Dertien grote aanvallen werden door Nederlandse vaderlanders in de maand Maart uitgevoerd. Op 22 Maart deden zij een inval in de gevangenis van Almelo en bevrijdden er drie landgenoten. Op 23 Maart werd het kamp te Reggel in Limburg overrompeld en werd al het materiaal gestolen. Verder hebben vijf vaderlanders een transport tegengehouden met distributie-artikelen in de omgeving van Barneveld. Deze goederen werden aan ondergedokenen ter hand gesteld. In Gouda en Dubbeldam werden radio-installaties onklaar gemaakt. Verder hadden aanvallen plaats op de gemeentehuizen van Edam, Meppel, Kloosterzand, Mijdrecht, Gouda, Herveld en Veenhuizen.

VERVUURT CONSULAIR AGENT.

Bij beslissing van den Minister van Buitenlandse Zaken is de heer R. G. Vervuurt erkend als consulair agent voor Frankrijk te Paramaribo.

Laatste Nieuws.

— **Radio-Parijs** zegt, dat de Britse slagschepen Nelson, Warspite en Rodney hedenmorgen voor de kust van Normandië liggen en de nazie-stellingen ten Oosten van de rivier de Odon nabij Caen hevig beschieten.

— **Russische** strijdkrachten bevinden zich reeds binnen 16 kilometer van Minsk en de correspondent van „Pravda" seint: „Wij zien overal het Duitse leger uiteenvallen. In Borisov waren er drie concentratiekampen voor Duitse deserteurs." Een andere correspondent seint: „Reusachtige hoeveelheden Duits materiaal liggen in de wouden en moerassen van Wit-Rusland. Op sommige plaatsen is de stank van de Duitse lijken zodanig, dat het moeilijk is te ademen." Weer een andere correspondent seint, dat duizenden Duitsers zich overgeven. „Tegen de avond kruipen de nazies uit de bossen en zenden zij afvaardigingen om zich over te geven. Ik zag een Duitse officier van het medische corps een meisje lastigvalen, dat het verkeer op de weg leidde, om hem gevangen te nemen. Op sommige plaatsen keert de burgerbevolking zich tegen de Duitsers en bestrijdt zij hen met stenen en stokken."

— **De Britse** radio zeide, dat volgens een Duitse uitzending de Russen in Polotsk op ongeveer 105 kilometer ten Westen van Vitebsk zijn doorgebroken en dat er felle straatgevechten woeden.

— **Het DNB** meldde, dat het gebied van Boedapest heden wederom werd aangevallen door meer dan 500 Geallieerde bommenwerpers.

— **De BBC** meldde, dat het Noordamerikaanse voetvolk hedenmorgen een nieuwe aanval heeft geopend in de buurt van La Haye du Puits aan de Westelijke zijde van Cotentin na een gordijnvuur van de artillerie vóór het aanbreken van de dageraad. Volgens AP-correspondent Hal Boyle vond de aanval plaats in een stromende regen.

— **Transocean** zegt, dat een „veiligheidsgordel" van 3 kilometer breedte gevestigd is aan de Italiaanse zijde van de Zwitserse grens en dat alle burgers uit dat gebied gebannen zullen worden.

Bekendmaking.

De wettelijke machtiging aan mijn echtgenoote

MEVROUW EUGENIA MENGE - JURICH

tot het doen van huishoudelijke uitgaven werd door mij ingetrokken.

Curacao, 28 Juni 1944.

JOHN MENGE

3—2

De INCU Afdeeling Aruba,

maakt bekend, dat vanaf 1 Juli 1944 orders voor leveranties uit de Vereenigde Staten en Canada voor het VIERDE KWARTAAL 1944 moeten worden ingediend.

Bestellingen voor het derde kwartaal worden vanaf dien datum niet meer aangenomen, tenzij men van de z.g. onverbruikte quota wil profiteren, waarvoor Aruforms kunnen worden ingediend van 1 t/m 15 Juli 1944.

INCU, AFDEELING ARUBA.

INCU Section Aruba

advises that as from July 1st 1944 orders for shipments of goods for the U.S.A. and Canada for the FOURTH QUARTER 1944 can be entered.

As from that date orders against the third quarter will not be accepted unless for „Unused quota", for which Aruforms can be entered until July 15th 1944.

INCU SECTION ARUBA.

STEMMEN UIT BEZET NEDERLAND XI.

De Positie van den Boer na de Oorlog.

[Uit het sluikblad Vrij Nederland.]

Het is zo begrijpelijk, dat velen weinig neiging hebben om verder in de toekomst te kijken dan tot de bevrijding. Maar ook na de roes van de bevrijdingsfeesten moet het leven voortgaan en dit gaat niet „vanzelf". Wij geloven er niet meer in dat de resultaten van de verschillende maatschappelijke krachten tot een dragelijke evenwichtstoestand voeren zal. Wij willen den mens niet meer achterstellen bij economische waarderingen. Dit zal in veel opzichten voeren tot een heroriëntering met betrekking tot veel vragen en in ander opzicht tot een veel resoluter voortgaan op een weg, die voor de oorlog slechts aarzelend werd ingeslagen. Dit zal niet geringe moeilijkheden geven, vooral ook omdat wij zeer beslist afwijzen de methode van de dictatuur, waarbij het volk het recht van medespreken wordt ontnomen en waarbij geen vrije meningsuiting zal bestaan. Evenmin als een economische waarde willen wij den mens offeren aan het magere ideaal van maximale welvaart of organisatorische efficiency van de maatschappelijke inrichting. De oplossing van de moeilijkheden moet zoveel mogelijk gezamenlijk gezocht en zo weinig mogelijk van bovenaf worden opgelegd.

Er zullen vele moeilijkheden zijn. Naast de grote zorgen die veroorzaakt zullen worden door de liquidatie van alles wat door de oorlog vernield of uit het lood geslagen is, komen bovendien verschillende „oude" vragen dringend aandacht eisen. Dit geldt zeker voor de positie van de landbouw in het volksgeheel, of breder gezien, de plaats van het platteland in de moderne samenleving.

Hier maken wij omtrent het economische aspect van het boerenvraagstuk enkele notities waarbij wij evenwel opmerken dat in de werkelijkheid van het leven het economische ten nauwste samenhangt met het sociale en culturele. En deze beinvloeding is over en weer. Een zekere welvaart is onmisbaar voor verbetering van sociale toestanden of voor het vruchtbaar bouwen aan de plattelandscultuur. Omgekeerd heeft materiële welvaart alleen zin en mag deze aangemerkt worden als zegen wanneer een bevolking daarmede verder raad weet dan of oude kousen met spaargeld te vullen of het uit te geven voor het zich laten vermaken door amusementsbedrijven.

Invloeden van nu.

Het agrarische vraagstuk en hierom gaat het ten plattelande economisch gezien, was voor de oorlog niet opgelost ondanks de grote moeite die de overheid zich gegeven heeft om de boeren te helpen. De oorlog met zijn schijnwelvaart voor de boeren heeft de oplossing niet dichterbij gebracht en de verwijdering tussen stad en land is (vrezen wij soms) in het leed eerder groter dan kleiner geworden.

De hebzucht van de boeren blijkt in veel gevallen zo groot en de verbittering zo diep, dat talloze boeren zich niet ontzien hebben aan hongerige en arme stedelingen, die ook in andere opzichten vooral de last van de oorlog dragen, de hoogste zwarthandelprijzen te vragen. Dit is zedelijk weinig fraai en daarbij had het welbegrepen eigen belang ze moeten doen inzien, dat dit wel de allerslechtste weg is om na de oorlog recht te krijgen. Deze aanklacht tegen de boeren zal na de oorlog zeker gehoord worden als het erom gaat om aan de agrariërs een billijk en groter aandeel van het volksinkomen toe te wijzen. Gelukkig zijn er ook nog vele andere boeren, die van geen woeker-prijzen hebben willen weten. De waardering voor deze fijngevoelige en rechtgeaarde vaderlanders, die eenzelfde onrecht hebben ondergaan als de woekeraars, zal de bereidheid om gehoor te geven aan de gerechtvaardigde boerenklachten doen toenemen. Nog meer hulde voor deze groep voorzover het arme en kleine boertjes betrof en dat was voor de rijkere boeren beschamend vaak het geval.

Nog is het tijd voor den boer om zich te herzien en zich in te voegen in de volksgemeenschap. Er wordt niet eens een offer gevraagd, alleen maar, dat hij ophoudt zich te verrijken — en dat is nog schijn ook — aan de ellende van anderen. Doch los van deze zielkundige invloeden, die thans het boerenprobleem vertroebelen is er na Mei 1940 wel zóveel veranderd, dat men niet zonder meer aan de door de oorlog afgeknapte draad kan voortspinnen.

Ordening in de Landbouw.

De lijnen voor onze landbouwpolitiek kunnen pas getrokken worden, wanneer bekend is hoe de economische taakverdeling in de wereld zal worden. Wij gaan er hier evenwel van uit, dat er een dergelijke taakverdeling zij het in grote trekken en zeer onvolledig zal komen. Dat is al heel belangrijk, want het betekent dat in principe wordt gekozen voor ordening, de bewuste regeling.

Wanneer dit internationaal aan de orde gesteld is, dan volgt daaruit dwingend rationale ordening van het bedrijfsleven en ook van onze landbouw. De weg, ingeslagen in crisistijd, zal verder bewandeld moeten worden en in de toekomst niet meer als noodoplossing van tijdelijke aard, doch als passend in de maatschappelijke structuur. Het heeft weinig zin om er bespiegelingen over te gaan houden of er niet veel waardevol teloor gaat met het verdwijnen van den onafhankelijken boer, die als souvereine vorst over zijn land en bedrijf regeert. De idyllische verheerlijking van het boerenleven was trouwens altijd weinig overeenkomstig de werkelijkheid. Wil men aan de werkers op de grond, hetzij boer, hetzij arbeider, een behoorlijke beloning waarborgen dan kan dit alleen langs de weg van ordening waaraan noodzakelijk verbonden zijn, teeltplannen, prijsregelingen en de boer ontkomt niet aan administratieve belommeringen en ambtelijke bemoeiingen. Van wezenlijk belang is, dat de onmisbare organisatorische vormen, zo veel mogelijk groeien van de boerenwereld uit. Bij elke regeling, welke gemaakt wordt dient men naar het compromis te streven tussen de eisen van de rijksoverheid, die uniformiteit vragen en de eisen van elk afzonderlijk boerenbedrijf, waar de boer belang moet hebben bij het nemen van initiatief en zo groot mogelijke vrijheid van handelen moet houden, omdat de gang van zaken op de boerderij afhankelijk is van natuurkrachten en biologische factoren, die zich slechts ten dele en voorlopig laten organiseren.

Deze noodzakelijke samenwerking van de centrale leiding en zeer soepele gecentraliseerde uitvoering stelt eisen aan de boerenorganisatie. Wij noemen hiervan enkele wezenlijke elementen, zonder nader in te gaan op de consequenties, welke dit alles heeft voor de onderdelen van de landbouw, waarvan de belangen niet altijd gelijk gericht zijn.

De organisatie moet alles en allenomvattend zijn, hetgeen betekent, dat de individuele boer verplicht wordt om zich aan te sluiten bij de organisatie zijner keuze. Alzo vrijheid van vereniging, maar met het noodzakelijk complement een intense samenwerking tussen de diverse organisaties, plaatselijk, provinciaal en landelijk. Deze samenwerking kan niet alleen van de welwillendheid afhangen, maar zal, wat vorm en omvang betreft, door de overheid opgelegd moeten worden. De uit de verschillende bonden voortgekomen federatieve organen en commissies zullen de uitvoering van veel op zich moeten nemen en zij kunnen dit alleen, wanneer zij naast vertrouwen tevens gezag bezitten. De samenstellende verenigingen wijzen hierin haar vertrouwenslieden aan en haar recht beperkt zich verder om deze na een zeker aantal jaren door andere te vervangen. De voorzitter kan in bepaalde gevallen door de overheid aangewezen worden en zo nodig een deskundig ambtenaar zijn. Plaatsgebrek maakt dat hier volstaan moet worden met aanduiding van de richting, waarin de oplossing gezocht wordt. Zo blijven vele wegen open en daarmede het gevaar voor misverstand. Samenvattend en kort gezegd dus, vrijheid van organisatie, wettelijk geregelde samenwerking, bestuurskrachtige federatieve organen, compromis tussen overheidsinvloed en zeggenschap van de boeren in eigen zaken, gedwongen aansluiting.

Landbouwprijzen.

Een punt, dat genoemd dient te worden, is het vraagstuk van de prijzen. Het uitspreken van de wens, dat deze lonend moeten zijn is geen voldoende waarborg, want de vooroorlogse crisisregelingen bedoelden dit ook, maar zijn slechts ten dele geslaagd. Nu mag men van dit ontoereikende de regeringen van voor 1940 niet een al te zwaar verwijt maken. De boerenpers heeft dit teveel gedaan en sloot de ogen dan voor de onoverkomelijke moeilijkheden, die er toch bestonden. Men moest een ordeningsapparaat bouwen in een wereld waarin internationaal alles ongeordend was en de omstandigheden voor productie voor export voortdurend moeilijker werden. Voor radicaal omgooien van het roer van de agrarische politiek en de export eraan te geven en aan te sturen op autarkie, wist men veel te weinig van de toekomst en bovendien was dit voor een land van de economische structuur van Nederland allesbehalve een fleurig vooruitzicht. Na de oorlog zullen de zaken evenwel anders staan. Wij mogen er van uitgaan, dat dan de internationale koers bekend is en er zal dan een ordening van het bedrijfsleven zijn, die prijsregeling over de gehele linie met zich meebrengt en de regering zal beschikken over een voldoende machtig en deskundig apparaat om op juiste wijze in te grijpen in de verdeling van het nationale inkomen. De prijzen der landbouwproducten kunnen dus inderdaad lonend gemaakt worden op een zeker moment en ook hier zal een sterke boerenorganisatie niet gemist kunnen worden om met klem te pleiten voor wat billijkheidshalve den boer toekomt. Onze agrariërs moeten bedenken, dat hun dit alles niet in de schoot zal worden geworpen, zonder dat ze hiervoor pleiten en moeite doen. Laat men zich in dat opzicht aan de arbeiders spiegelen.

Maar daarmee zijn wij er niet. Uit de prijs, die het product opbrengt moet de arbeider, de boerondernemer betaald worden maar ontvangt ook het grondkapitaal zijn aandeel. En juist hier zat voor de oorlog een lek, waardoor van verbeterde prijzen de landarbeider bijna niet profiteerde en de boer slechts gedurende korte tijd terwijl uiteindelijk de grondbezitter aan het langste touwtje trok. Doordat de boerenbevolking sneller toeneemt dan de productiviteit van de bodem, werkte de wet van vraag en aanbod altijd gunstig voor de grondeigendom en bestond de neiging om toekomstige verbeteringen in de conjunctuur al bij voorbaat in de beloofde pacht te verdisconteren. Op de grotere pachtbedrijven, werden door boeren met grote kinderen als werkkrachten, prijzen beloofd, die onmogelijk benaderd konden worden door boeren, die met personeel zouden moeten werken. De pachtwet heeft aan deze misstanden een eind gemaakt. Voortgegaan zal moeten worden met versterking van de positie van den pachter, die zijn plicht doet. Bij de bepaling van de pachtwaarde van de grond behoren die belangen van den werker te gaan boven die van den eigenaar-verhuurder. Dat daarnaast de landarbeider de bescherming krijgt, waaraan hij zozeer behoefte heeft, spreekt vanzelf. Vastgestelde minimum lonen en een behoorlijke rechtspositie behoren te worden gehandhaafd. De bepaling van de billijke hoogte in geld van het loon van den landarbeider en van de beloning van den boer-ondernemer, vergeleken met lonen in industrie en voor administratieve werkzaamheden is geen eenvoudig rekensommetje. Het doel zal moeten zijn om te bereiken, dat er niet ontstaat, enerzijds een landvlucht als gevolg van een te lage beloning van de landarbeid, noch anderzijds een belemmering van de normale trek uit het boerenbestaan naar andere beroepen door een zo ernstige positie van de bodembewerkers. De vraag in hoeverre het leven op het platteland goedkoper is dan in de stad zal aan de orde moeten komen.

Boerenland in Boerenhand.

Tenslotte nog een enkele opmerking over de leus „boerenland in boerenhand" ieder, die het platteland en zijn behoeften kent, weet hoezeer elk dorp behoefte heeft aan een door jaren lang verblijf sterk aan de plaats gebonden boerenkern. De pachtwet, die den pachter veel meer aan dezelfde boerderij bindt dan vroeger het geval was, werkt in dit opzicht ook gunstig. Toch blijft economisch, zowel als cultureel, een flinke eigenerfde boerenstand voor het platteland van voordeel. Dit voordeel kan verkeren in nadeel, wanneer er sprake is van een afgesloten groep, die zich in hooghartigheid afzondert en bij verkoop van grond en door huwelijk en vererving „akker aan akker trekt", en op deze wijze elke aanvulling en verversing onmogelijk maakt. Even noodlottig, zij het op andere wijze, is, wanneer het grootkapitaal als particulier of als lichaam, b.v. de verzekeringsmaatschappijen, grondbezit gaan zoeken als risicodekking tegen inflatie of nog erger.

Een ondernemende boer, die voldoende crediet kan krijgen, kan zodoende nooit de grond, die hij bebouwt of bebouwen wil, in zijn bezit krijgen. En dit eigenbezit dient niet te worden belemmerd, integendeel heeft de overheid te overwegen wat zij doen kan om het grondbezit van den bewerker te bevorderen. De huidige verordening van den bezetter, dat grond alleen gekocht mag worden door een grondgebruiker, is wel zeer rigoureus en kan aanleiding geven tot het ontstaan van boeren-in-schijn, en daaraan is zeker geen behoefte. Te denken is hier aan faciliteiten van den fiscus bij de aanslag van de grondbelasting voor den eigenaar-gebruiker.

Gebrek aan ruimte in dit geschriftje, zowel als aan zicht op de naaste economische toekomst, noodzaakten veel vragen open te laten; in het bovenstaande zijn enkele belangrijke kenmerken van de landbouwpolitiek van na de oorlog genoemd. Dit is niet bedoeld als verkiezingsmanifest om belanghebbenden te interesseren voor een politieke groep, maar als een poging om ons nu reeds te bezinnen op wat er na de bevrijding dient te gebeuren.

De fouten van het verleden hebben vele boeren duidelijk of minder duidelijk om den sterken man doen vragen en de ogen nog al eens doen richten op de Duitse landbouwpolitiek. De „sterke man" hebben wij nu van 1940 af en de ervaringen zijn wel zo, ook van onze boeren, voorzover zij zich niet geheel doodstaren op het verschillende waardeloze geld dat hun in de vingers wordt gestopt, dat Nederland heel goed weet, dat het zo niet moet, omdat alles wat werkelijk waarde geeft aan het leven, wordt vertrapt en verstikt. In het na-oorlogse Nederland zal een vrij en mondig volk onzen boeren moeten geven wat aan deze groep toekomt. Dit zal de eer en de plicht zijn van het democratische Nederland.

* * *

„Het individu, zoals dit verstaan werd door de negentiende eeuw, de op zichzelf staande mens, die afgunstig zijn beperkt innerlijk leven cultiveerde in de schaduw van de „Verklaring der mensenrechten", verdient niet te worden betreurd. Het individu zoals dit door het liberalisme werd opgevat was bij uitstek een mens zonder levensplan, een mens zonder roeping en zonder reden van bestaan, een mens, aan wie de wereld geen enkele eis stelde. Dit wezen moest er onherroepelijk toekomen aan zichzelf en aan alles te twijfelen".

Denis de Rougemont